

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 29 ΜΑΙΟΥ—4 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΜΑΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ, Ίωάν. 9: 1-38 7.30 πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΜΑΙΟΥ	10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ <i>Απόδοσις Πάσχα</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΠΕΜΠΤΗ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ <i>Ανάληψις Του Κυρίου</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ • 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Ρωμ. 2: 10-16 Ἑυαγγέλιο— Ματθ. 4: 18-23

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Η Ανάληψη του Κυρίου

Ένα ρίγος χαράς διαπερνά τη λέξη «ανάληψη», που δείχνει μια πρόκληση προς τους αποκαλούμενους «νόμους της φύσεως», προς τη διαρκή κάθοδο και πτώση· είναι μια λέξη που ακυρώνει τους νόμους της βαρύτητας και πτώσης. Εδώ αντίθετα τα πάντα είναι ελαφράδα, πέταγμα, μια ατέλειωτη άνοδος. Η Ανάληψη του Κυρίου γιορτάζεται σαράντα μέρες μετά το Πάσχα, την Πέμπτη της έκτης εβδομάδας μετά τη γιορτή της Ανάστασης του Χριστού.

Την Τετάρτη, την παραμονή, η Εκκλησία τελεί την αποκαλούμενη «Απόδοση της εορτής του Πάσχα», σαν να χαιρετά δηλ. το Πάσχα. Η ακολουθία είναι ακριβώς η ίδια, απ' αρχής

μέχρι τέλους, όπως αυτή της νύχτας του Πάσχα, με την απαγγελία ακριβώς των ίδιων στίχων: «Αναστήτω ὁ Θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ Αὐτοῦ...», «Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ». Όταν ψάλλει αυτούς τους στίχους ο ιερέας, κρατά την πασχάλια λαμπάδα και θυμιατίζει ολόκληρη την εκκλησία, ενώ σε απάντηση ψάλλεται το «Χριστὸς ἀνέστη». Αποχωριζόμαστε το Πάσχα, το «αποδίδουμε» στο επόμενο έτος.

Ίσως να έπρεπε να αισθανόμαστε λυπημένοι. Αντί όμως για λύπη, μας δίνεται νέα χαρά: η χαρά να στοχαζόμαστε και να γιορτάζουμε την Ανάληψη. Σύμφωνα με την ευαγγελική διήγηση αυτού του γεγονότος, ο Κύριος αφού έδωσε τις τελευταίες οδηγίες στους μαθητές, «ἐξήγαγε... αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης», (Λουκ. 24, 50-52). «Μετὰ χαρᾶς μεγάλης...». Ποια είναι η πηγή αυτής της μεγάλης χαράς που αντέχει μέχρι σήμερα και εκρήγνυται με τέτοια εκπληκτική λαμπρότητα την ημέρα της Αναλήψεως; Επειδή φαίνεται σαν ο Χριστός να έφυγε και να άφησε μόνους τους μαθητές· ήταν μια μέρα χωρισμού. Μπροστά τους βρίσκεται ο πολύ μακρύς δρόμος του κηρύγματος, των διωγμών, του πόνου και του πειρασμού που γεμίζουν μέχρι υπερχείλισης την ιστορία του Χριστιανισμού και της Εκκλησίας. Φαίνεται πως παρήλθε η χαρά, η χαρά της επίγειας και καθημερινής συντροφιάς με τον Χριστό, πως έφθασε στο τέλος η προστασία που παρείχε η δύναμη και η θεοότητά Του. Πόσο σωστά όμως έκανε κάποιος ιερέας που ονόμασε την ομιλία του για την Ανάληψη «χαρά του χωρισμού»! Φυσικά η Εκκλησία δεν εορτάζει την αναχώρηση του Χριστού. Ο Χριστός είπε: «μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος». (Ματθ. 28, 20),

και ολόκληρη η χαρά της Χριστιανικής πίστης βρίσκεται στη συνειδητοποίηση της παρουσίας Του, όπως ακριβώς την υποσχέθηκε: «οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. 18, 20). Δεν γιορτάζουμε την αναχώρηση του Χριστού, αλλά την ανάληψή Του στους ουρανούς.

Η εορτή της Αναλήψεως αποτελεί γιορτασμό του ανοίγματος του ουρανού στους ανθρώπους, του ουρανού ως του νέου και αιώνιου οίκου, του ουρανού ως της αληθινής μας πατρίδας. Η αμαρτία χώρισε βίαια τη γη από τον ουρανό και μας έκανε γήινους και χοντροκομμένους, προσήλωσε το βλέμμα μας σταθερά στο έδαφος και έκανε τη ζωή μας αποκλειστικά γεωτροπική. Αμαρτία είναι η προδοσία του ουρανού μέσα στην ψυχή. Αυτή ακριβώς τη μέρα, την εορτή της Αναλήψεως, νιώθουμε τρομοκρατημένοι από αυτή την άρνηση που γεμίζει ολόκληρο τον κόσμο. Ο άνθρωπος με υπεροψία και περηφάνια αναγγέλλει πως είναι μόνο υλικός, πως ολόκληρος ο κόσμος είναι υλικός, και πως τίποτε δεν υπάρχει πέρα από το υλικό. Και για κάποιο λόγο είναι ακόμη και χαρούμενος γι' αυτό, και μιλά με οίκτο και συγκατάβαση γι' αυτούς που ακόμη πιστεύουν σε κάποιου είδους «ουρανό» σαν να πρόκειται για γελωτοποιούς ή για αγροίκους. Ελάτε αδελφοί, «ουρανοί» είναι απλώς ο ουρανός, είναι τόσο υλικός όσο και καθετί άλλο· δεν υπάρχει τίποτε άλλο, δεν υπήρξε ούτε και θα υπάρξει. Πεθαίνουμε, εξαφανιζόμαστε· έτσι στο μεταξύ ας κτίσουμε έναν επίγειο παράδεισο και ας ξεχάσουμε τις φαντασίες των παπιάδων. Αυτό εν συντομία είναι το τελικό αποτέλεσμα και η ουσία του πολιτισμού μας, της επιστήμης μας, της ιδεολογίας μας. Η πρόοδος καταλήγει στο νεκροταφείο, με την πρόοδο των σκουληκιών που τρέφονται από τα πτώματα. Αλλά τι μας προτείνετε, μας ερωτούν, ποιός είναι αυτός ο ουρανός για τον οποίο μιλάτε, στον οποίο ο Χριστός ανελήφθη; Τέλος πάντων, τίποτε δεν υπάρχει στον ουρανό για τον οποίο μιλάτε.

Ας απαντήσει σ' αυτό το ερώτημα ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο μεγάλος Πατέρας της Εκκλησίας που έζησε δέκα έξι αιώνες πριν. Μιλώντας για τον ουρανό, αναφωνεί: «Τι ανάγκη έχω από τον ουρανό, όταν εγώ ο ίδιος θα γίνω ουρανός;». Ας έρθει η απάντηση από τους Πατέρες μας που ονόμαζαν την Εκκλησία «επίγειο ουρανό». Το ουσιαστικό σημείο αυτών των δύο απαντήσεων είναι το εξής: ουρανός είναι το όνομα της αυθεντικής κλήσης μας ως ανθρώπινα πλάσματα, ουρανός είναι η τελική αλήθεια για τη γη. Όχι. Ο ουρανός δεν βρίσκεται κάπου στο απώτερο διάστημα πέρα από τους πλανήτες ή σε κάποιον άγνωστο γαλαξία. Ουρανός είναι αυτό που μας επιστρέφει ο Χριστός, ό,τι χάσαμε με την αμαρτία και την υπερφάνεια, με τις επίγειες, αποκλειστικές γήινες, επιστήμες και ιδεολογίες, και τώρα είναι ανοικτός, μας τον προσφέρει και μας τον επιστρέφει ο Χριστός. Ουρανός είναι το βασίλειο της αιώνιας ζωής, το βασίλειο της αλήθειας, της καλοσύνης και της ομορφιάς. Ουρανός είναι ολόκληρη η πνευματική μεταμόρφωση της ανθρώπινης ζωής: ουρανός είναι η βασιλεία του Θεού, η νίκη πάνω στο θάνατο, ο θρίαμβος της αγάπης και της φροντίδας· ουρανός είναι η εκπλήρωση αυτής της έσχατης επιθυμίας, για την οποία ειπώθηκε: «ἃ ὀφθαλμοὶ οὐκ εἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν» (Α' Κορ. 2, 9). Όλα αυτά μας έχουν αποκαλυφθεί, μας έχουν δοθεί από τον Χριστό. Και έτσι ο ουρανός διαπερνά τη ζωή μας εδώ και τώρα, η ίδια η γη γίνεται μια αντανάκλαση, ένα είδωλο της ουράνιας ομορφιάς. Ποιός κατήλθε από τον ουρανό στη γη για να μας επιστρέψει τον ουρανό; Ο Θεός. Ποιός ανέβηκε από τη γη στον ουρανό; Ο άνθρωπος Ιησούς.

Ο Μέγας Αθανάσιος λέει πως «ο Θεός έγινε άνθρωπος για να γίνει ο άνθρωπος θεός». Ο Θεός κατέβηκε στη γη για να μπορέσουμε εμείς να ανεβούμε στον ουρανό! Αυτό ακριβώς γιορτάζουμε την ημέρα της Αναλήψεως! Αυτή είναι η πηγή της λαμπρότητας και της άρρητης χαράς. Αν ο Χριστός βρίσκεται στον ουρανό, κι αν Τον πιστεύουμε και Τον αγαπούμε, τότε είμαστε κι εμείς μαζί Του, στο δείπνο Του, στη Βασιλεία Του. Αν η ανθρωπότητα αναληφθεί μαζί Του, και δεν πέσει, τότε θα ανέβω μαζί Του κι εγώ προσκεκλημένος απ' Αυτόν. Και «ἐν Αὐτῷ» μου αποκαλύπτεται ο σκοπός, το νόημα και η έσχατη χαρά της ζωής μου. Το καθετί γύρω μας μάς τραβά προς τα κάτω. Ατενίζω όμως τη θεϊκή σάρκα να ανέρχεται στον ουρανό, τον Χριστό να τραβά προς τα πάνω «ἐν φωνῇ σάλπιγγος», και λέω στον εαυτό μου και στον κόσμο: εδώ βρίσκεται η αλήθεια για τον κόσμο και τον άνθρωπο, εδώ είναι η ζωή στην οποία ο Χριστός μας καλεί από την αιωνιότητα.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν. - π. Αλέξανδρος Σμέμαν

Στο Γεροντικό του Αγ. Όρους αναφέρεται το εξής θαυμαστό:

«Στην Καλύβα «Αγιος Χρυσόστομος» της Κουτλουμουσιανής Σκήτης του Αγίου Παντελεήμονος, βρίσκεται ακόμη στην ζωή και ασκητικά αγωνίζεται ο Μοναχός Δανιήλ, ο οποίος, όπως μας βεβαίωσε ο ίδιος και από άλλους Πατέρες πληροφορηθήκαμε, είκοσι και πλέον χρόνια είναι άρρωστος, πονεί το κεφάλι, η μέση, τα νεφρά, η καρδιά, τα πόδια και πολλές φορές όλο το σώμα. Σε πολλούς γιατρούς πήγε, πολλές εξετάσεις, ακτινοσκοπήσεις και ακτινογραφίες έκανε, το αποτέλεσμα είναι το ίδιο.

Οι γιατροί δεν βρίσκουν καμμία σωματική οργανική βλάβη η πάθηση, ο αδελφός όμως, ακόμη υποφέρει από ανεξήγητη ασθένεια, στην οποία δεν μπορούν να τον βοηθήσουν οι γιατροί και η επιστήμη.

Πριν από λίγα χρόνια, την 27η Ιουλίου, στην Αγρυπνία του Αγίου Παντελεήμονος, ο αδελφός Δανιήλ, με πίστη πολλή και δάκρυα στα μάτια παρακάλεσε τον Άγιο Παντελεήμονα, προς τον οποίο είπε: «Αγιε του Θεού και προστάτη της Σκήτης μας, συ που είσαι γιατρός και για την αγάπη του Χριστού μαρτύρησες και έχυσες το αίμά σου, κάμε αγάπη και παρακάλεσε τον Δεσπότη Χριστό να μου δώσει την υγεία μου, να μπορώ κι εγώ υγιής να δοξάζω το όνομά Του και να ψάλλω στις Αγρυπνίες».

Λέγοντας αυτά, ο Μοναχός Δανιήλ, από τον πόνο και την κου-ραση, τον πήρε λίγο ο ύπνος και βλέπει σε όραμα τον Άγιο Παντελεήμονα να είναι γονατιστός ενώπιον του θρόνου του Θεού και να παρακαλή για την υγεία του αδελφού.

Ο Μοναχός Δανιήλ άκουσε τον Δεσπότη Χριστό να λέη στον Άγιο Παντελεήμονα: «Αδελφέ μου, μεγαλομάρτυς Παντελεήμων, μήπως εσύ είσαι πιο σπλαγχνικός από μένα; Η αγαπάς πιο πολύ από μένα τους ανθρώπους; Γνωρίζω πως για την αγάπη μου έχυσες το αίμά σου, αλλά μήπως εγώ δεν έχυσα και για την ψυχική σωτηρία των ανθρώπων δεν χύνω κάθε ημέρα το αίμά μου; Μαθε ότι θέλημά μου είναι και συμφέρει πολλές φορές το σώμα να είναι άρρωστο, για να σωθή η ψυχή. Έτσι θέλω πολλοί άνθρωποι να σωθούν».

Όταν άκουσε αυτά, ο αδελφός Δανιήλ, ξύπνησε και δόξασε το όνομα του Θεού, ευχαρίστησε και τον Άγιο Παντελεήμονα για την προσπάθεια και μεσιτεία του, κι αμέσως, όπως μας είπε ο ίδιος, έφυγε ένα βάρος από πάνω του και πληροφορήθηκε, πως πρέπει να φέρη με υπομονή, με χαρά και με ευχαρίστηση τον σταυρό και την κατάσταση της ασθένειάς του».